

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrť leta	3 K
Mesečno	1 K
Posamezne številke 10 v.	
Zunaj Avstrije celo leto	17 K

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilib velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 103

Maribor, dne 9. septembra 1910.

Letnik II.

Šentiljski dan.

Kako blizu je srcu slovenskega ljudstva Št. Ilj, kako ž njim živi in čuti, kako zasleduje njegove težave in boje, dokazal je včerajšnji dan 8. septembra, ko se je slavila otvoritev tamošnjega Slovenskega doma. Vlak za vlakom je prinašal nove množice ljudstva v Št. Ilj in od meje in iz Slov. goric so prihajali vozovi ter ljudstvo v celih sprevodih. Vse se je hotelo veseliti ta dan z našimi najbolj ogroženimi obmejnimi brati.

Ljubezen je vlekla naše ljudstvo v Št. Ilj in za to se ga je zbralo tamkaj več tisočev. Kako celo drugače pri Nemcih, kjer je bila gonilna moč narodno sovraštvo in pretepaški nagon, kakor se pojavlja ob gotovih časih pri pouličnem mobu in barabstvu. V vseh listih se je od nemške strani agitiralo za velik obisk šentiljske proti-demonstracije, v Gradcu, v Mariboru, Ptuj, in v vseh bližnjih nemških trgih in gnezdih so se razdeljevali lističi s klicem, da naj vse gre v Št. Ilj na odpor. V Mariboru je na sedanski slavnosti iz Nemčije importirani pastor Mahnert najstrastnejše agitiral za obisk Št. Ilja, toda vse skupaj ni več izdalo, kakor da je prišlo v Südmarkhof kakih 150 prepešev temnega izvora ter nekaj nemških radovednih kratko- in dolgolasih zijal.

Skrb za varnost in red je prevzelo za ta dan mariborsko glavarstvo in sicer komisar baron Neugebauer z 80 orožniki, ki so zopet stali pod vodstvom orožniškega nadporočnika iz Ptuja. Vkljub temu velikemu policijskemu aparatu so orožniki tuintam zadremali ter pustili mirne pasante mimo Südmarkhofa napadati od nemške fakinaže. Dohod k Domu drži namreč mimo te kobače, ta dohod je bil za Slovence prost, Nemcem pa po orožništvu zaprt.

Sprejem.

Prvi sprejem se je vršil ob dohodu posebnega vlaka. Na postaji se je zbralo mnogo občinstva in tudi mariborski Orel, ki je prišel že s prejšnjim vlakom. In da ste videli, kako je bilo navdušenje, ko je pripeljal poseben vlak ljube goste. Nepopisljivo. Vse je vsklikalo in v navdušenih klicih dajalo duška svojim prekipavajočim čutilom, vrla dekleta so pa obmetavala došle prijateljke s cvetkami.

V navdušenem govoru je pozdravil došle občinski svetovalec gospod Freiham. Rekel je: „Dana mi je častna naloga, da vas pozdravim. Kdo bi z veseljem ne pozdravil tako ogromno množico vrlih Slovencev in Slovencev, zbranih iz vseh krajev slovenske domovine. Kdo bi z navdušenim srcem ne pozdravil vas, ki vas je danes ljubezen do nas rodni obmej-

nih bratov privedla semkaj na skrajno mejo slovenske zemlje. Pozdravljam vas in vam kličem vsem skupaj: Bog vas živi!“

Za pozdrave se je zahvalil deželni odbornik prof. Jarc, ki je povdarjal, da je to prvi javni nastop, s katerim dokumentira „Slovenska Straža“, da hoče res iti obmejnimi bratom na pomoč.

In potem smo se razvrstili v dolg, veličasten sprevod. Bilo je nekaj divnega. Nad nami jasno smehljajoče se nebo, okoli nas prijazne gorice, iz daljave odmev topičev, tako smo korakali na čelu kakih 120 uniformiranih Orlov dostojno, ponosno v slovenski Št. Ilj. Ko smo zagledali Slovenski dom nam je postalo gorko pri srcu in zastala nam je beseda. Občudovali smo ponosno stavbo in v nas je rasla samozavest. Torej tudi mali slovenski narod si upa s požrtvovalnostjo vsakega posameznika kljubovati oholemu Nemcu in postavljati si trdnjave, ki bi delale čast tudi temu nasilnemu sosedu.

Ko je veličastni sprevod, v katerem je bilo več zastav, prišel do Doma, so zopet nas obsule s cvetjem vrle šentiljske mladenke in navdušenega vsklikanja ni hotelo biti konec.

S prvim popoldanskim vlakom ob 2. uro se je pripeljalo zopet zelo veliko gostov. Velika množica ljudstva je pričakovala pri kolodvoru in z viharnimi živio-klici pozdravljala mnogoštevilne goste. Godba je zaigrala, dekleta v narodni noši pa so sipale na došle cvetlice. Pozdravil je zopet gospod Freiham, Na to se je razvil slavnostni sprevod pred Slov. dom, na čelu godba, katoliško slovensko izobraževalno društvo v Studencih z zastavo, slavnostni odbor, požarna bramba iz Hotinje vasi, dekleta v narodni noši in mnogoštevilna množica.

Ko smo prikorakali pred Slovenski dom, kjer so napravili Orli in dekleta špalir, je nebrojna množica z viharnimi živio-klici, ki so celo godbo preglašali, pozdravljala novodošle goste. Iz okenj Slovenskega doma se je pa zopet vsul dež cvetja na došle.

Veselični prostor.

Koj po dohodu gostov je pričelo na veseličnem prostoru, ki je bil tik Doma, kaj živahno vrvenje. Šli so se stari znanci, sklepala so se nova prijateljstva, vse je bilo veselo in navdušeno. Veselični prostor sam je bil zelo okusno pripravljen. Posamezni šotori so bili prav lično okrašeni in so delali vso čast prirediteljem. Tudi ponosni slavalok pred Domom je bilo lepo delo. Okrog veseličnega prostora je bilo zelo lepo. Iz vseh hiš so plapolale mogočne slovenske trobojnice, v pričo in tolažbo, da Št. Ilj še ni izgubljen.

— Na-a, Polde, po gostilnah pa jaz ne bom hodil!

— No, no, kakšen fant pa si, da se bojiš gostilne! Hej, ko sem bil jaz v tvojih letih, to smo ga pili in plesali! Eh, eh, dandanes niste fantje za nič! Jeseni pojdeš k vojakom, pa se bojiš gostilne kot kakšnega vruga! To ni lepo, to ni možko! — Alo, pojdi!

— Ne grem, pa ne grem! Še tega se mi manjka, da bi po gostilnah denar zapravljaj!

— No, no, če se pa tako bojiš, da bi kaj zapravil, bom pa jaz plačal! Le pojdi!

— Ti boš plačal? Kje pa imaš kaj?

— To tebe nič ne skrbi! Pojdi, plačnik sem jaz!

— Hm, en požirek bi mi ne škodil, mislil si je Marko in odšel s Poldetom h Kambisu.

Hrupno so ga pozdravili že pijani vinski bratci in mu ponujali od vseh strani piti.

— Čudno, prečudno, da si prišel!, nagovoril ga je Petranov France.

— I, kaj bo čudno, kaj ne smem tudi jaz malo pogledati v kozarec?, je ves iz sebe, da so ga tako veselo in radostno sprejeli vaški fantje, odgovoril Marko.

— Tako je prav, Marko! Kaj bi čepel vedno doma in kokoši stražil! Saj smo vendar fantje, ki pojdemo v jeseni k vojakom!, je govoril dalje France, ponudil Marku kozarec vina, ga potrepal po ramu in ga povabil k sebi na sedež.

— Alo, godec, zaigraj polko!

Pari so se zavrteli.

Otvoritev „Doma.“

Po večernicah se je pričel oficijelni del: blagoslovljenje in otvoritev.

Najprvo je pozdravil na tisoče broječo množico v navdušenem govoru župan Thaler: „Lepa je ljubezna bratovska. Pristrčno se pozdravita sinova ene matere, če se snideta. Tako tudi danes. Od vseh krajev ste prihiteli na našo severno mejo, da se pripravite o našem delu. Št. Ilj toliko množice še ni videl. Z velikim veseljem smo vas sprejeli kot sinove in pa brate ene in iste majke Slave. Pozdravljam vas v imenu nas vseh in posebno kot župan. K današnjemu slavlju je pripomoglo vse slovensko ljudstvo. Hvala vam! Sprejmite naša hvaležna srca za vašo požrtvovalnost in radodarnost. Mi pa hočemo ostati straža. Daj Bog, da bi bila ta hiša vir sreče in miru! Slovenski dom naj bo znak prihodnjemu rodu, da je bival tukaj rod, kateri ni ljubil samo svoje Avstrije, ne samo svoje slovenske domovine, ampak tudi svoj materni jezik!“

Govor je bil skoro pri vsakem stavku prekinjen od viharjev navdušenja.

Po govoru je zaigrala godba in zadonele so mogočne slovenske himne. Zlasti krasno je popeval mešani zbor „Ljubljane.“ Hvala napredujočemu in krepko se razvijajočemu ljubljanskemu društvu za požrtvovalni trud. Da so ljubljanski pevci prihiteli v tako častnem številu na našo mejo, to jasno priča, kako resno umevajo svojo nalogo.

Blagoslovil je Slovenski dom č. gospod dekan Čížek iz Jarenine. Prepričani smo, da milostno nebo nam tudi v bodoče pri naporu našem delu za najsvetejše svetinje ne bo odvzelo svojega blagoslova. Kakor nam je bilo včeraj milostno, ter se je razjasnilo in se radovalo ves dan z nami, tako naj ostane tudi za vse čase. Vedno naj nam v našem boju velja geslo: Z Bogom na delo.

Slavnostni govor je imel profesor in deželni odbornik Evgen Jarc iz Ljubljane. Izvajal je:

„Dragi šentiljski Slovenci! Danes živimo v znamenju boja. Prišli so gostje iz vseh krajev Slovenije v tem znamenju in v znamenju boja odvarjamo danes Slovenski dom. Slovenec je živel vedno v znamenju boja. Živel je v znamenju boja, ko se je boril proti graščakom, ko je zavračal protestantizem, ko je odbijal Turke, in v znamenju boja živi še danes. V tem znamenju homo branili tudi zanaprej našo zemljo, da je ne preplavi vsenemštvo, da se ne vresniči most Adrija—Belt. To pangermanstvo zaustavljamo in to pangermanstvo dela račun brez krčmarja, če misli nas streli. V zadnjem letu so postale vse občine od Spielfelda do Maribora slovenske.

Marko je gledal in se čudil. Srečni so se mu dozdevali plesalci, ki se znajo tako vrteti, blagroval je svoje tovariše, ki se vsako nedeljo tako lepo zabavajo.

— Ti, France, ali ne bi mogel tudi mene naučiti plesati?, je vprašal svojega soseda Franceta.

— O, zakaj ne? Saj sem mislil ti že sam reči in omeniti to stvar! Kakšen vojak pa boš, če ne boš znal plesati? Takoj jutri začneva!

— Dobro!

Zvečerilo se je.

Marku je sicer vest očitala, da ne dela prav, a hudobni duh mu je zapeljivo šepetal: Ostani, po-kaži, da si fant!

In ostal je. Da bi pa zamoril glas vesti, je pil, veliko pil.

Postajal je vedno bolj gostobeseden in vesel; vino mu je začelo lesti v glavo; postal je kmalu tako pijan, da ni mogel več na nogah stati, a vseeno se ni hotel še posloviti od živahne družbe, od dozdavnih svojih prijateljev, od plesalcev, od plesalk, od prijetnih glasov harmonike.

Iz vaškega zvonika je pa naenkrat brnela polnoč.

— Jej, jej, kaj je že tako pozno?, je vskliknil Marko in skušal vstati, a ni mogel, noge so mu odpovedale službo, glava mu je bila težka kot svinec od preobilo zavžite pijače.

In ostal je še nekaj časa.

— Sedaj je pa čas, da odidete! Dve po polnoči je že!, je omenil krčmar Kambič in začel pivce spravljati spat.

(Dalje prihodnjik.)

PODLISTEK.

Le en vinar!

Marko je služil pri Škofovih. Ni se mu slaba godila, zakaj dobival je poleg prostega stanovanja in hrane še deset goldinarjev na mesec.

V začetku njegove službe je bil njegov gospodar popolnoma zadovoljen z njim, a tudi Marku se ni bilo pritoževati; dela ni bilo preveč in tudi pretežko ni bilo, lahko in z veseljem je opravljal svoje delo.

Pri gospodarju je imel že prihranjenih prav lepo svoto kronic. Upal je, da si nabere do jeseni, ko bo moral iti k vojakom, toliko, da mu ne bo šla trda za denar in da bo cela tri leta lahko shajal s svojimi prihranki.

A prišlo je drugače.

Nesreča je hotela, da so nekega dne spravili fantje Marka v gostilno.

Sedel je v nedeljo popoldne po litanijah na klopi pred gospodarskim poslopjem in ravno v duhu računal, koliko ima že prihranjenega, ko je primaha mimo njega Pačanov Polde, ki je bil znan kot pijanček prve vrste in ki je pil vedno le na stroške — drugih.

— No, no, Marko, kaj pa si tako zamišljen?

— I, nič!

— No, no, nič, nič, iz nič ni nič! Halo, kaj bo-deš tu sedel in z lenobo Bogu čas kradel, pojdi raje z menoj v gostilno h Kambiču!

Doba sentimentalnosti je vladala pri nas včasih. Danes ne več. Ne velja več „morituri vos salutant“, ampak „živi vas pozdravljamo.“ Imamo dve močni organizaciji: S. K. S. Z. in S. L. S. Nemštvo še upa, da nas prežene in žrtvuje zato milijone. Mi se pa ne bojimo za bodočnost, Neomajna ljubezen do ljudstva nas v tem krepí, zato se Slovenec še-le takrat umakne, kadar je skrajna sila. Ljubezen do grude je vas sem prignala, ljubezen do ljudstva in njegove vere nas vzdržuje v tem boju. Prepričani smo, da nas ne premagajo, dokler ostane ljudstvo zvesto veri svojih očetov. Pri našem delu moramo vpoštovati vestnost in požrtvovalnost naših voditeljev. Gnjev liberalnih žurnalistov nas ne ovira pri tem našem delu. Pri našem delu se moramo spominjati najprvo duhovščine, ki je bila prva v boju. A še nekaj: Mladinsko gibanje nam je perok za boljšo bodočnost. Dokler bo to gibanje tako smotreno in živahno, nas noben vrag ne premaga.

Dodal bi še eno besedo. Blagoslovil se je Slov. dom. Ta dom niso zgradili bogataši, ampak vse slovensko ljudstvo. Lahko trdim: Vsak kamen je od posameznika. Ako bo tako tudi v naprej, potem se bodo vresničile besede: Biti slovenske krvi, bodi Slovincu ponos!

Ko se je poleglo navdušenje, ki ga je izzval slavnostni govornik, je stopil na oder č. gospod kaplan Baloh iz Skofje Loke in je v vznesenih besedah prednašal naslednji pozdrav:

Pozdrav

(povodom otvoritve šentiljskega doma).

Pozdravljeni bratje nam rodne krvi, pozdravljene vrie Slovenke, svet ogenj nam danes v srcih žari, kot roža na prsih mladenke.

Prinašamo od triglavske čeri iskrene bratske pozdrave, prinašamo vam poguma, moči v potujen del očetnjave.

Pač mnogo že zemlje naše odvezel Slovincem sovražnik je kruti, najraje ves rod naš ubogi bi vjel in hotel ga v groblji zasuti.

Odtirgal od matere sina, že hčer in v srca jim strupa zadal je, Na zemljo se vrgel kot lačna je zver, Sovraštvo do mater vsejal je.

In otrok, ki kril ga je slamnati krov, zdaj matere noče poznati, tuj jezik mu matere zdaj je njegov, kot tujca se čuti med — brati.

Vi bratje pa vrli in vrle sestre, svoj dom ste si tukaj zgradili, podali ste skupaj si bratske roke, da narod bi svoj ohranili.

Ta dom vaš prelepi naj bode mejnik, domače naj bode ognjišče, in narodne bodi zavesti — pomnik, mladine šentiljske svetišče!

Od tukaj pohitel zaveden bo rod čez rožnate naše planjave, in zopet na naši bo zemlji gospod ponosen rod matere — Slave!

Ne bratje, zdaj strah in trepet ne velja, poguma je treba vojakom, pravična vas vojna le k zmagi pelja, spodobi se zmagi — junakom!

Vsi ena smo četa, junaški smo voj, edini smo nepremagljivi, o bratje naprej, nevstrašeni v boj, šentiljske Slovence Bog živi!

Za tem je govoril poslanec Rožkar: „Delajmo skupno, da bomo ohranili, kar je našega. Mi ne zahtevamo nič drugega, kakor da imamo mir na svoji zemlji. Sramota je za naše nemške sosedé, da so tako nestrpni, da nas tukaj na naših domačih tleh telesno napadajo! Držimo skupaj in to se ne bo dolgo dogajalo!“

Sledila je še cela vrsta nagovorov:

Ivan Rode je pozdravljal imenom kranskih Orlov, Filip Galunder v imenu izobraževalnega društva pri Sv. Križu nad Mariborom, visokošolec Jež v imenu katoliškega narodnega ilijaštva in drugi.

Med posameznimi govori je pa svirala godba in je donela krasna naša pesem.

Telovadba.

Največji sijaj so dali vsej prireditvi naši vrli Orli. Že pri sprevedu so mogočno vinkovale njihove disciplinirane vrste. Tudi drugače je vse občudovalo naše krepke fante. Vse je nestrpno pričakovalo začetek javne telovadbe. Škoda samo, da se radi pomankanja prostora ter radi ilovnatih tal ni mogla tako razviti, kakor bi se bila pri lepem številu najzbornejših telovadcev drugače gotovo.

Akoravno se je tedaj telovadilo v manjšem obsegu, je vendar bilo priznanje, ki so ga želi Orli, vsestransko. Že proste vaje so bile lepe. Veliko bolj

so pa še vzbujali pohvalo telovadci na bradlji, od katerih je bil vsak mojster.

Najburnejše navdušenje je pa izzvala „moreška.“ Ko so jo končali, ni hotelo biti konca viharne aplavdiranja.

Tudi večerajšnji nastop je zopet dokazal, da naši Orli povsod vrlo napredujejo ter se od dne do dne izpopolnjujejo. Pribiti moramo tudi na tem mestu, da naši Orli daleko nadkriljujejo Sokole glede korajže. Naši mariborski Orli so šli večeraj korporativno v uniformah na postajo in so se zvečer tudi v uniformah vrnili, akoravno je bilo nemštvo nahujskano, Sokoli pa nosijo večinoma svoje uniforme v culicah zvezane.

Ljudska veselica.

Po telovadbi se je razvila zelo živahna veselica. Gospe in gospodične v šotorih, gospodične prodajalke konfetov, cvetlic, razglednic in števil, gospodične pri blaginjah, vse so imele ogromno dela, a so ga spretno in požrtvovalno vršile. Hyala jim! Ljudstvo se je pa izborno zabavalo. Šotori so bili vedno obkoljeni. Vsak se je hotel na dan veselja obmejnih Slovencev z njimi vred radostiti. Vmes so pa neumorno prepevali razni vrli pevski zbori. Hitro, hitro so potekle urice, in le prekmalu so se ločili od Št. Ilja priljubljeni gostje, v prvi vrsti Kranjci in drugi oddaljenejši. Težko je bilo slovo. V nepopisno iskrenih klicih smo si dajali ob slovesu zagotovila bratske ljubezni. Vsak, ki je bil ta dan med nami, se je moral prepričati, da zgodovinskih mej ni več, da smo samo Slovinci.

Po odhodu drugih oddaljenejših gostov smo ostali še dolgo časa vkup. Nekaljeno veselje nas je družilo, in pozabili smo na vse vsakdanjosti, pozabili celo na krulčico druhal v Südmarkhofu, živeli smo samo v prepričanju, da smo na slovenskih tleh, ki jih hočemo braniti z vsemi silami.

Odhod.

Udeleženci, ki so bili od daleč, so odhajali z vlaki okoli 7. ure. Istotako naši bratje iz Ljubljane. Slovo od šentiljskih Slovencev je bilo pristrčno. Ko se je začela pomikati stoteroglava množica, v sredini vrli Orli, po glavni cesti, prihitelo je vse ljudstvo, ki je ostalo še na slavnostnem prostoru, ob parobek, mahalo v slovo z rokami, robci, klobuki, ter klicalo navdušenja „Živio“ in „Z Bogom“. Odhajajoča množica na cesti pa je pozdravljala. Bil je to eden najlepših, najsrčnejših in največičastnejših prizorov slavnostnega dneva. In navdušenje je priklopelo do vrhunca, ko je začela peti množica narodne pesmi. Tudi Nemci so hripavo kot jesenski žerjavi dali slišati svoje glasove ter uprizorili uprav živalsko hajlanje. Toda videlo se je, da so to zadnji napori ljudi, ki jih tare zavest, da so slabejši in brez odporne moči. Pastor Mahnert jih je sicer navduševal, toda zaman. Naše število je bilo tako veliko, da je nemški fakinaži upadel popolnoma pogum.

Na kolodvoru je stopil deželni odbornik profesor Jarc pred ljudstvo ter spregovoril še zahvalne besede za krasni užitek, ki so ga imeli kranski gostje, ter se osobito spomnil šentiljskih slovenskih občinskih zastopnikov, ki naj vodijo občino do popolne slovenske zmage. Ob 7. uri je odkuril vlak z večino izvenstranskih udeležencev proti Mariboru. Tukaj še enkrat pristrčno slovo od mariborskih Slovencev in z najboljšimi spomini na lepe urice med šentiljskimi brati smo hiteli vsak proti svojemu domu.

V Št. Ilju je prišlo še pozneje, kakor seveda tudi že prej, do majhnih spopadov, vendar večjega izgreda ni bilo. Hajlovski mob je spoznal svojo nemoč in se ponoči razgubil.

Šentiljski dan pa naj nam bo začetek še intenzivnejšega dela za našo ogroženo mejo.

Nemška junaštva.

Včeraj so zopet Nemci pokazali, kakova je njih „kultura“. Zbralo se je nekaj mlečnozobih mariborskih barab, ki so hotele na vsak način izzvati naše ljudi. Nekoliko posameznosti: Gospa Šoštarč je šla z neko družbo pred glavnim odhodom proti kolodvoru. Nič slabega sluteč, je šla mimo par nemških „kulturonoscev“. Eden od njih je pa čutil potrebo, da je pokazal, kaka je nemška „Herrenkultur“, ter je udaril gospo s palico preko glave. Napadati mirne dame, to je višek nemške kulture. Po takem „junaštvu“ se mora pač že zatuliti „Heil dir in Sigeskrantz“. — Nemški pobje imajo posebno korajžo, če jih lahko pol stotine napade posameznika. Tako so večeraj nekega slovenskega delavca, ki je bil sam v železniškem vozu, v katerem so bili sami nemški pobje, napadli, in so mu raztrgali vso obleko. Korajža pa, korajža! Survine, heil! — Neki Martinzev uslužbenec — sploh so se Martinzevi mladi, še nedorasli fantje večeraj povsod najbolj odlikovali — je nekemu, nič slutečemu našemu Orlu vkradel od zadaj čepico, ter je potem korajžno zbežal. — Taki so nemški „junaki“, pa prihodnjč jih bomo še nekoliko osvetlili.

Brzobjavke.

Šmihelj. V duhu se radujem z vami slovenske zmage. — Dr. Malnerič.

Kozje. Ljubo doma, kdor ga ima, z vsemi močmi ljubimo ga. Bratske pozdrave pošilja vsem — Tomažič, dekan.

Škocijan. Pozdravljen najnovejši branik obmejnih Slovencev. Za škocijansko brašno društvo Poljanec, Vunček.

Pristova. Krepko stoj, Slovenski dom, tvojeja nam praga, naj sovražnik nikdar ne premaga. — Župnik Gomilšek.

Skofja Loka. Živela nova slovenska trdnjava. — Dr. Hubad.

Celovec. Trdnjava nova naj živi na vekov veke, se glasi ponosni glas, mi smo z vami. — Dr. Brejc, Podgore.

Mirna. Iz zemlje dobiva vino si moč, v Slovenskem nam domu raste pomoč, Št. Ilj naj Slovence brani, slovensko naj zemljo hrani. — Izobraževalno društvo.

Velikovec. Žal, da smo zadržani, a v duhu smo z vami in kličemo: Ohranite našo severno narodno trdnjavo. — Velikovski Slovinci.

Sv. Florijan. Namenom svetim posvečen, trdno stoj, let nebroj, pa Št. Ilj ne bo zgubljen. — Rožkar.

Novo mesto. Duh Slomškov naj vodi, z njim meja zastražena. bodi. — Za „Dolenjske Novice“ kanonik Žlogar.

Sv. Lenart nad Veliko Nedeljo vas z narodnim pozdravom najprisrčneje pozdravlja in želi našim obmejnim bratom še mnogo narodnih uspehov. Stojte trdno kakor skala! Tudi mi smo z vami, ter se v duhu borimo za vaše ideje in vaše narodne cilje.

Pismo so pozdravili vrli Šentbolffenšani: Šentiljskim Slovincem. Mladinski in deklinski odsek krščansko-socialne zveze pri sv. Bollenku nad Središčem in pristaši Kmečke zveze pošilja jo šentiljskim Slovincem iskrene čestitke nad uresničenjem njih srčne želje, dobiti našim obmejnimi strahnikom svoj lastni Slovenski dom. Naj zbira naš rod, naj ga družijo, vzgaja in vspodbuja za obmejno delo!

Politični pregled.

Položaj.

Dve stvari zanimajo sedaj javnost: delamožnost češkega deželnega zbora in Slovanska Jednota.

Delomožnost deželnega zbora označuje najbolj nemška trmoglavost, ki hoče imeti na Češkem vse, drugod pa nič ne dovoli, glede Slovanske Jednote je pa v ospredju intrigiranje gotovih liberalnih krogov proti dr. Šusteršiču.

Prepričani smo pa, da to intrigiranje ne bo vspelo in bodo doživeli intriganti zopet blamažo, ker čut solidarnosti je med večino Slovanov že tako razvit, da se ne bodo razdvojili radi osebnosti.

Češko-nemška pravna pogajanja.

Dunaj, 8. septembra. Praška češko-nemška pravna pogajanja se prične dne 18. septembra.

Sklicali jih bodo deželni maršal knez Lobkovic, dr. Škarda in dr. Eppinger. Vlado bo zastopal na konferencah namestnik grof Coudenhove. Udeleži pa se jih: po 8 zastopnikov čeških in nemških meščanskih strank, in po dva zastopnika češkega in nemškega veleposestva.

Raznoterosti.

Štajerski dež. zbor. Ces. namestnik ekscelencija grof Clary je poklical za dan 7. septembra načelnika Slovenskega deželnozbornskega kluba, dr. Korošca, k sebi, da govori z njim neobvezno o delomožnosti štajerskega deželnega zbora. Slovenski klub je imel večeraj, v nedeljo, dne 8. septembra v Št. Ilju v Slov. gor. sejo, v kateri je poročal dr. Korošec o razgovoru s cesarskim namestnikom. Klub je vzel poročilo na znanje. — Te vrste smo sprejeli od Slovenskega kluba ter jih objavljamo. S tem so ovržene zopet vse lažnjive trditve o kakih prejšnjih pogajanjih, katera so bila že vsled namestnikove odsotnosti popolnoma izključena, cesar seveda celjska „informirana stran“ ni vedela. Ces. namestnik je imel dne 7. in 8. sept. še informativne razgovore z veleposelstniki (grof Attems in baron Kellersperg), z nemškimi nacionalci (dr. Hofmann, Wellenhofer in dr. Link) ter s krščanskimi socialci (Hagenhofer). — Deželni zbor se namerava sklicati za dne 20. septembra.

Iz frančiškanskega reda. Za provincijala je bil dne 7. t. m. izvoljen P. Angelj Mlejnik, bivši kustos in definitor, večletni gvardijan kamniški, podravnatelj in lektor ljubljanskega bogoslovja. Kustos je P. Placid Fabiani. Definitorji so: P. Gothart Podgoršek, P. Avgust Campa, P. Filip Pere in P. Mat. Vidmar.

Poskušnja štajerskih vin na Dunaju. Poljedelsko ministrstvo je zvezi gospodarskih zadrug na Štajerskem dovolilo za nameravano napravo poskušnje sadjeva in vina na Dunaju subvencijo v znesku 2500 K.

Vse zadruge, ki pošljejo svoje zastopnike na zadržni shod na Dunaj, se opozarjajo na to, da se odpeljejo udeleženci v pondeljek dne 12. t. m. z brzovlakom, ki odhaja iz Celja ob 1.33 popoldne, iz Maribora ob 3.2 popoldne. Kdor želi, da se mu preskrbi stanovanje, naj ga takoj javi Zadržni zvezi v Mariboru.

Slogaške prismodarije. Zadnja številka Plojevega lista napada iste slovenske katehete, ki morajo poučevati na šulirajnskih šolah verouk, ter jim

nesramno očita, da za par Judeževih grošev omogoči-
jo Schulvereinu ponemčevalnice na slovenski zemlji.
Da bi imel Ploj le stotinko narodnega čuta, ki ga i-
majo naši katehetje, bi njegova politika ne bila tako
nemško-vladna. — Ista številka nastopa seveda iz
konservativnega stališča za liberalne posojilnice v
Celju, Mariboru in Ptujju ter proti našim ljudskim po-
sojilnicam, o katerih pravi, ka so se ustanovile zgolj
iz strankarstva in dobičkaželjnosti. Nesramen Plojev
hlapec si upa predbacivati našim posojilnicam dobič-
kaželjnost in priporočati posojilnice liberalnih advo-
katov! — očita nam naš nastop proti liberalnemu u-
čiteljstvu! Mi se čudimo, kako more še sploh imeti
kak duhovnik zvezo s takim listom! — Osebnost mali-
kovaštvo gojijo seveda slogaški mazači do svojega
krušnega očeta Ploja. Tako pravijo, da je veselje ne-
ke veselice kalilo dejstvo, da je bil Ploj nepričakova-
no zadržan. No, no, norci pamet tudi pri malikovanju!
— Najbolj perfiden postaja list, kadar mu je treba
nastopiti proti slovenskim Plojevim kolegom. Svojim
čitateljem natvezuje laž, da zatrjuje v našem listu po-
slanec Roškar, da je vedel za točo, ukrenil pa ni ni-
česar, ker že od meseca julija ne dobiva dijet. To je
višek plojaške nesramnosti. — Pomilovanja vredni
feldpater plojaške stranke priobčuje svoje politične
spomine, v kolikor mu jih ni zmedel alkohol.

Vlada in liberalci. Celjski liberalni list dobiva
svoje informacije proti slovenski obstrukciji od vlade
same, seveda po ovinkih. Zaradi brezobrestnih poso-
jil vinogradnikom je informiral, seveda krivo, c. kr.
uradnik M. v namestništvu „Dnevnikevega“ graškega
zaupnika P., ki se je potem po gostilnah okoli hvalil
s tem, in izdal tajne vezi liberalcev z vlado. Stvar
zaradi brezobrestnih posojil pa je seveda drugačna,
kakor laže „Nar. Dnevnik“. Poljedelsko ministrstvo
je dovolilo res podporo tudi za letos, seveda, če dežela
tudi kaj prispeva. Deželni odbor pa je odrekel podpo-
ro in niti na polovico leta odpadle svote, ki bi se v
sled dovoljenega bugetnega provizorija lahko takoj iz-
plačala, ni hotel dovoliti. Odbornik Robič je kazal na
to, da se Studentenheimom, zadržam in sploh na
nemško stran izplačujejo podpore, celo v polni meri,
in tam nimajo nemški odborniki nobenega ugovora.
Kljub temu se je odklonilo. Vsakdo pa ve, da je izgo-
vor odbora na deželni zbor le pesek v oči, kajti dež.
zbor ne bo dovolil brezobrestnega posojila, saj se je
večina odseka izrekla že proti temu. To je bil vendar
vzrok obstrukcije in ni posledica obstrukcije. „Sta-
jersko“ in „Narodni Dnevnik“ marširata sedaj že skup-
no. Čestitamo!

Štajersko.

Remšnik. Na 900 metrov visokem Radlu, raz-
katerega vživaš divni razgled na vse strani, je rajni
župnik remšniški, Jurij Zmave, leta 1898 namesto
prejšnje razpadajoče cerkvice začel zidati novo hišo
božjo v čast sv. Pankracija. Leta 1902 je bila stavba
pod streho, in sedanji župnik g. Anton Podvinski ji
je preskrbel doslej dva oltarja in najpotrebnejšo znot-
ranjo opremo. Oba dušna pastirja so pri tem delu z
obhujevanja vredno poštvovalnostjo podpirali verni-
ki lavantinske in sekovske škofije. Tako sta n. pr.
Jernej Koležnik in Ivana Mazgan podarila prostor
za cerkev, Josip Navšnik in Fr. Prates sta dala za
glavni stilar 1600, oziroma 1100 K, večje svote so
darovale razne rodbine, nekateri so prispevali potreb-
no gradivo, drugi opravili zastoj veliko voženj, in
še na dan posvetitve je posestnik Sim. Navšnik pri-
nesel 400 K za nabavo novih orgel. — Tolika pošt-
vovalnost je bila pretekli terek obilno poplačana. Pre-
vzvišeni knezoškof lavantinski se niso ozirali na ne-
stalno vreme in težavno pot, ter so dne 5. septembra
popoldne prišli v Brezno, se podali od tam na Remš-
nik in drugo jutro na hrib sv. Pankracija, povsod
navdušeno sprejeti in radostno pozdravljeni od du-
hovščine, županstej, šolskih otrok in Marijinih družb.
Tu so dne 6. septembra pri prav ugodnem vremenu
s cerkvenim posvečenjem kronali zalo gorsko sveti-
šče, katero so z združenimi močmi postavili verniki
dveh škofij. Veselje nad tem znamenitim dogodkom so
oznanjevali bogato ozaljšani slavoloki, katerih je bilo
v brezniški in remšniški župniji postavljenih nad 30,
čarobni večerni kresovi po vseh višavah na okoli, in
mogočno doneči strelji iz topičev. Napovedana slav-
nost je privabila v ta planinski kraj neštete množice
vernega ljudstva in nad 20 duhovnikov. Iz sekovske
škofije so prihiteli dekan dr. M. Wonisch iz Sshwan-
berga z dvema oo. kapucinoma, župniki Anton Bauer
iz Ivkova s kaplanom Mih. Glatz, Karol Prenner iz
Zel. Travnika, F. Šavel iz Kaplje, Fr. Schleich od
Sv. Ožbalta, in novomašnik Al. Loibner, ostali so bili
iz domače škofije, večinoma iz marenberškega deka-
nata. — Obredi posvečenja cerkve so trajali od os-
mih do poldvanajstih predpoldne. Verniki so jih spre-
mljali s pobožnim zanimanjem in z glasno molitvijo. Po
dovršeni posvetitvi so mil. nadpastir poslušalce iz
sekovske škofije z v srce segajočim govorom na pod-
lagi svetopisemskih besed: „Danes ima ljudstvo daro-
vanje na višavi“ (I. Kralj. 9, 12) povedli v trojni
tempelj, v kapelo domače hiše, v tempelj prirode in v
katoliško hišo božjo, ter jih opominjali, naj se drže
dobrih nauk, katere so prejeli od očeta in matere,
naj slavijo Boga v prirodi, pred vsem pa iščejo milo-
sti in blagoslova v cerkvi, kjer prebiva na izredni
način veličastvo božje. Nato so darovali pri novo po-
svečenem oltarju sv. mašo, in po tej v slovenski pri-
digi z ozirom na čudoviti dogodek na gori Tabor

(Mark. 9, 1—8) izrekli pohvalo in zahvalo vsem, ki so
sežidali tu gori na hribu, kamor pride toliko izletni-
kov, krasno cerkev, ter postavili tako trojni šotor,
prebivališče božjemu Zveličarju, svetišče sv. Pank-
raciju in duhovno pribežališče samim sebi. — Z da-
rovanjem za novo cerkev in z zahvalno pesnijo je bi-
la ob 13. uro popoldne zaključena v vsakem oziru vz-
podbudna cerkevna slavnost.

Toča je rožljala dne 6. t. m. po Svečini, zla-
sti svečinskem vrhu, po Ciringi in Podigradcu. Has-
ka ni napravila, pač pa škodo.

Črnagora pri Ptujju. Dekliški shod se vrši dne
11. septembra t. l. Ob 9. uri popoldne se zberemo v
Sv. Lovrencu, oziroma v Župečji vasi, ter gremo v
procesijo na goro. Ob 10. uri je tam slovesno opravi-
lo za dekleta, potem kratek odmor in ob 11. uri shod
na prostem pri cerkvi. Slavnostni govor ima č. g.
Muršič, govori tudi podpredsednica Z. S. D. in mla-
denke iz raznih župnij in drugi. Vmes nastopajo tudi
pevski zbori. Po shodu je sklepni govor v cerkvi in
slovesne večernice. Marijine družbenice in vsa de-
kleta, udeležite se v polnem številu, da se navdušite
za prelepe vzore slovenske mladenke!

Hrastnik. Štajerski deželni odbor je v soglasju
z deželnim šolskim svetom dovolil (občini Hrastnik
nemško šolo. Narodni očer Roš so v tej stvari dosegli
zopet lep uspeh!

Petrovče. Prav poseben užitek nam obljubuje
ljudska veselica v Petrovčah dne 18. septembra. Mo-
gočen zbor združenih savinjskih pevskih društev bo
med drugim proizvajal tudi nekatere izbrane narode-
ne pesmi. Kdo ne pozna nepremagljivega utisa naše
narodne pesmi, ako jo poje poln, mogočen zbor! Zato
se zanima za ta nastop tudi boljše občinstvo in nas
bodo prišli poslušati tudi nekateri znani glasbeniki in
ljubitelji narodne pesmi. Zato pa, zbori naši, na delo,
in porabite še čas do nastopa prav pridno za vaje,
da bo uspeh popoln!

Kozje. Liberalno časopisje se zelo veseli, ker je
moral priobčiti g. kaplan Tratnik v časnik izjavo, da
prekliče nekatere izraze nasproti liberalnemu agita-
torju mladeniču Prekoršku, izgovorjene na shodu v
Podsredi. Sodnik dr. Žiher je smatral namreč dotič-
ne besede za razžaljeve. Škoda le, da v izjavi niso
navedene inkriminirane besede, da bi si lahko vsak-
do naredil iz njih svojo sodbo.

Celjski Sokoli — „lepi“ vzgojitelji mladine. Pre-
tečeno nedeljo, dne 4. t. m. je bila v St. Pavlu v Sa-
vinjski dolini liberalna veselica, katere so se udele-
žili tudi celjski Sokoli. Vzeli so s seboj tudi svoj na-
raščaj — šolske otroke v starosti od 7.—12. leta. In
kdaj so prišli ti otroci domov? V ponedeljek ob 1. uri
jutraj. Kaj bo pač enkrat iz teh otrok, ki se sedaj
po cele noči klatijo s Sokoli? Merodajni faktorji si
naj enkrat za vselej zapomnijo: Otroci ne spadajo na
veselice, ki trajajo pozno v noč, in naj si bodo iste
že liberalne ali katerekoli.

Ljubno. Menda se vam že čudno zdi, gospod
urednik, da ni nobenega poročila iz našega lepega
trga. Pa motite se, če mislite, da spimo pri nas zim-
sko spanje — res je, da je že hladno, kakor v pozni
jeseni, ne, mi ne spimo, ampak delamo, samo, da ne
obesimo vsake malenkosti takoj na veliki zvon. Naše
prepričanje je, da je bolje, da se manj kriči, pa več
dela; če pa nekateri mislijo, da rešujejo s tem domo-
vino, da mnogo kričijo, pa nič ne delajo, jim pustimo
veselje. Zato pa hočem danes poročati nekaj podrobn-
osti iz zadnjega časa. Pred tremi tedni smo dobili
prijetno novico, da je potrjen sedež rokodelske zadru-
ge v Ljubnem. Poprej je bil sedež rokodelske zadru-
ge v Gornjem Gradu. Pred poldrugim letom pa je bil
izvoljen načelnikom zadruge gospod Franc Fluder-
nik, krojaški mojster na Ljubnem, in tedaj se je začelo
tudi intenzivneje delati, da bi se tudi sedež zadru-
ge prenesel na Ljubno, ker je ravno tukaj središče
okoliša. Namestnija je tudi ugodila upravičeni želji
rokodelske zadruge, kar so pozdravili z veseljem na-
ši obrtniki. Dne 21. avgusta je naznanjal mogočni
strel po Ljubnem veselo novico, da so se začele pri-
viligrane predprave Gornjegrajcev kršiti, čeravno
si je gospod nadučitelj Kocbek v potu svojega obra-
za prizadeval, da to prepreči. Gospod dr. Verstovšek
je interveniral v tej zadevi pri namestniji, za kar se
mu zahvaljujemo. Tukaj se je izvršil tudi tedeniški čev-
ljarski tečaj. Po nasvetu g. Franca Kumerškega, po-
tovalnega učitelja na Dunaju, tukajšnjega rojaka je
prosila zadruge, da se dovoli ta tečaj, in je ministr-
stvo prošnji tudi ugodilo. Tečaj je zelo dobro uspel,
kar se je pokazalo na razstavi izgotovljenih del. Čev-
ljarski mojstri in pomočniki so se redno udeležili pre-
davanj in so hvaležni g. Kumeršku, ki je s tem po-
kazal, da se zanima za svoje rojake, ter jim hoče po-
magati. — V jeseni se vrši podoben tečaj za krojače.

Ljubno. Letos je bilo slabo za turiste, ker smo
imeli večidel deževno vreme, kar zelo ovira tujski
promet. Samo ob sebi je umevno, da so turisti malo
vneti za mokroto od zunaj. Vendar so pa prišli prija-
telji planin večkrat na obisk, čeravno ne smemo niti
od daleč primerjati letošnjega obiska z onim prejš-
njih let. Nekega lepega dne ste prišle tudi dve go-
spe, ali kaj ste že bili, gospodični, da nobene ne raz-
žalimo, recimo dami, iz zelo naprednega trga tam ne-
kje pri Celju. Ker pa Ljubno ni ravno posebno dobro
zapisano med tako imenovanimi naprednimi krogi, so
hotele pokazati te dame svojo napredno oliko — mo-
goče bo rekel kateri hudomušnež ne-oliko, da se bolj
robato ne izrazim — naj Ljubenci vidijo, da so na-
predne dame zares napredne, in da stoji Ljubno še v
veliki temi — v tisti črni temi, katere se napredni

elementi grozno bojijo. Ko zagledajo v gostilni na mi-
zi vžigalice „V korist obmejnim Slovincem“, zavre jim
njihova napredna kri, mlajšo pograbi sveta jeza, in
kdo bi se čudil in kdo bi dvomil, da se mora dati duš-
ka naprednemu srcu, ki je vzplamtelo v sveti jezi,
ker le tako si lahko razlagamo, da so se našle vži-
galice naenkrat raztresene na spodnji polici. Zares
olikano, dostojno napredne dame, ker le na ta način
se zamore rešiti še čast naprednega mišljenja. Sreča
v nesreči je bila, da ni bilo blizu hišnega gospodar-
ja, ki je značajan mož, ker bi jih bil gotovo za ta ju-
naški čin primerno nagradil in postavil pred vrata
pod kap, kjer bi si lahko na čistem zraku ohladili
svojo napredno kri, kar bi jima dopisnik iz srca pri-
voščil.

Književnost in umetnost.

Naš Dom. Leto 10. Zvezek 17. Vsečina: Mla-
dinska izobrazba: Mali porednež. Velegrajska him-
na. Iskrice. Opomin. — Zabava: Spomini iz Solno-
grada. Pred slovesom. Srečni Janko. Iskrice. Ob
razvalinah celjskih grofov. Prijateljstva poroka. —
Kaj je novega po svetu? Orli: Slovensko geslo. Zla-
ta knjiga. Iz Petrovč. — „Naš Dom“ izhaja 1. in 15.
vsakega meseca ter stane na leto 2 K, na pol leta 1
K, na četrt leta 50 h. — Uredništvo in upravnštvo
je v Cirilovi tiskarni, Koroške ulice 5, Maribor.

Mentor. List za srednješolsko dijaštvo. II. let-
nik. Zvezek 12. Vsečina: Student naj bo. F. S. Fin-
žgar. Konec. — P. Pavel Križkovsky. V. Hybašek.
Konec. — O francoski revoluciji. Josip Logar. Ko-
nec. — Nedeljsko jutro v naravi. Profesor Fr. Pen-
gov. Konec. — Navod za šahovo igro. A. Uršič. Ko-
nec. — Drobiž: Vodnik. Kažipot k sreči. Slinga. Le-
pe sanje. Igračkanje s črkami.

Glasnik najsvetejših src. Leto IX. štev. 9. —
Vsečina: Češčenje presv. Jezusovega Srca pred 600
leti. J. Krohne. Dalje. — Pred križem. N. Ste-
rad. — Apostolstva sv. Cirila in Metoda. Fr. Pav-
šič. — Večna luč. — Cerkev sv. Alojzija v Maribo-
ru. R. Janežič. Dalje. — Sv. Klement Marija Hof-
bauer. — Nespametniki. — Nov oltar presv. Srca
Jezusovega v baziliki v Mariboru. — Dopisi. — Pri-
poročbe v molitev. — Zahvale. — Slika: Vaška ka-
pela.

Zlata doba ali 'treznost' slovenskega naroda.
Protialkoholno glasil. Letnik IV. štev. 8. Vsečina:
Vrzmimo se na mladino! — Kamnik vedno vzor. —
Učiteljstvo proti alkoholu. — Ljubemu „Novemu ča-
su“ v Gorici. — Telovadba in abstinencia. — Šola in
alkohol. — Zakaj in kako naj gre učiteljstvo v boj
proti alkoholizmu? — Imenovanje. — Raznoterosti.

Mladost. Štev. 14. Letnik III. Vsečina: Orli!
— Zlata knjiga. — Važni sklepi. — Važna zadeva.
— Nekaj vaj. — Poročila iz posameznih odsekov. —
Listek.

Koroško.

Sv. Višarje. Okrog 380 mož in mladeničev iz
Štajerske in slovenske Koroške je pripeljal dne 27.
avgusta poseben vlak v Žabnice, od koder so po str-
mi poti rolni na Sv. Višarje. Prvokrat je privedla
koroška S. K. S. Z. toliko članov svoje organizacije
na to staroslovensko božjo pot. Navzoč je bil tudi
ljublanski knezoškof, ki je v navdušenih besedah po-
zdravil zbrane Slovence. Po slovesnih cerkvenih o-
pravilih se je vršilo pod milim nebom zborovanje,
kjer je prevzel zopet besedo ljubljanski vladika. Go-
vorila sta še č. g. dr. Lambert Ehrlich in župnik
Rozman. Prevzvišeni škof je nato podelil zbranim
svoj višepastirski blagoslov. Iz slovenskih grl pa je
z višarskega hriba zadonela mogočna slovenska pe-
sem. Nato smo se ločili od višarske Marije in se v
dolgi procesiji napotili na svoje domove, kjer bomo
izvrševali to, kar smo na Višarjah sklenili.

Razgled po svetu.

Koliko vladarjev je preživel cesar Fran Josip?
Zanimivo je, koliko vladarjev se je premenilo v dru-
gih državah tekom 62 let, kolikor vladal cesar Franc
Josip nad Avstro-Ogrsko. Na Angleškem je umrla
kraljica Viktorija, ki jo je nasledil kralj Edvard, a
njega zopet kralj Jurij. V Rusiji je vladal Nikolaj I.,
Aleksander II., Aleksander III., a sedaj Nikolaj II.
V Pruski je vladal Friderik Viljem IV., Viljem I.
pod katerim se je izvršilo združenje Nemčije, potem
Friderik III. in Viljem II. V Francoski je od druge
republike (1848—1852) postalo cesarstvo (Napoleona
III., a iz njega tretja republika, kateri je Fallieres
osmi predsednik. Italija se je združila 1861; zedinje-
ni Italiji so vladali Viktor Emanuel II., Humbert I.,
in sedaj Viktor Emanuel III. Fran Josip je živel za
časa vladanja srbskega kneza Miloša, kneza Alek-
sandra, kneza Mihajla, zatem kralja Milana in kra-
lja Aleksandra.

Na begu pred slavo. Slavni pisatelj Knut
Hamsen je slavil te dni svoj 50. rojstni dan. Čim
bolj se je bližal slavnostni dan, tem bolj so časopisi
in revije pisali o njem in njegovi častilci so jeli ro-
mati v mesteca, kjer je bival. Ko pa napoči slavno-
stni dan, ni bilo pesnika nikjer — ušel je svojim ča-
stilec neznano kam, menda nekam na sever. Po-
vrne se, ko bo konec slave. — Res, redek slučaj!

Trgovski pomočnik, dober prodajalec, zmožen nemškega in slpvenskega jezika se sprejme. Vstopi se 1. oktobra. — Jožef Ullaga, Tegetthoffstr., Maribor. 129

XXXXXXXXXX

Učenca

iz dobre hiše se sprejme v veletrgovini **R. Stermecki**, Celje. 126

Hiša s tremi stanovanji, vse v dobrem stanju, zraven hiše velik vrt, klet, studenec, se proda. Zgor. Radvanje 60, blizu Maribora.

Učenec se sprejme pri Jos. Dufek, medicinar in svečar Maribor. 120

XXXXXXXXXX

Dijaki se sprejmejo na stanovanje in hrano proti zmerni ceni. Naslov pri g. M. Berdajs, trgovina s špecerij-skim blagom in semeni, Maribor, Sečijin trg. 119

Vage

za vagona, voze (mostne), centimalne, skalove, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,

tovarna za vage, Brno, Zidenice Moravsko. 80
slevanska obrt.

ZAHVALA.

Ker nam je zapisala vsemogočna roka božja to prebridko u sodo, da nam je vzela našo zlato mamico ozir. soprogo gospo

Ano Lukman roj. Žgank

se vdamo popolnoma v božjo voljo, ker drugače ne bi prebili te nena-domestne izgube. V dolžnost si štejemo, da se tem potom najpristrčnejše zahvalimo vsem dragim za obiske v bolezni in za tako številno spremstvo na zadnji poti. V prvi vrsti izrekamo zahvalo preč. duhovščini, visokoč. g. dr. Lukmanu, prof. bogoslovja za obilno tolažbo in spreved veleč. g. Lončariču, kaplanu pri Sv. Jurju, prečastitemu domačemu gospodu župniku Irglaju in vel. g. kaplanu Šircu, ki sta nas tolikokrat tolažila ob bolezni posebno pa ob smrti drage matere. Bog plačaj! Zahvaljujemo se nadalje velenčenemu g. dr. Šerku, zdravniku na Vranskem, ki je zdravil, obiskoval in tolažil drago rajnko kot svojo lastno mater. Hvala Vam lepa gospod doktor. Najpristrčnejše zahvalo izrekamo nadalje visokorodni o-biteljji Schaur-ovi za obiske in tolažbo posebno ob smrti. Zahvaljujemo se slavni požarni brambi za častno spremstvo, vsem sorodnikom in znancem, velenčenim tržanom, vsem vranskim župljanom, ki so od blizu in daleč prihiteli ter spremili našo nepozabno mamo k zadnjemu počitku. — Bog povrni vsem, ki so nas bodisi osebno ali pismeno tolažili ob smrti.

Zlato mater pa priporočamo v pobožen spomin in molitev!

Vransko, 4. septembra 1910.

728

Zalujoča obitelj Lukman.

Tovarniška zaloga

vsakovrstnega papirja, pisalnih in risalnih potrebsčin, trgovskih knjig na debelo in drobno pri

Goričar & Leskovšek, Celje

Graška ulica šte. 7.

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov po novih predpisih. — Zaloga vseh tiskovin za urade. —

Najboljše ročne torbice, šolske torbice, denarne mošnjičke, denarnice za natakariče in natakarije. — Bogato sortirano zalogo : : : :

usnjatih garnitur

kakor tudi konjske oprave, opravo za jahanje itd. priporoča.

Rudolf Novak : Maribor

jermenar in sedlar Grajski trg.

Samo lastni izdelki.

Kdor?

si hoče po ceni in dobro blago za jesen kupiti, naj se potruži in vsaj enkrat poskusi iti v trgovino

J. Ulaga Maribor

Tegetthoffova cesta 21.

Postrežba točna in solidna.

Cene najnižje. : : Cene najnižje.

Edina specijalna tvrdka za katoliška društva.

Društvene znake

v vseh izpeljavah in raznih cenah, kakor tudi častne znake, žeblice za zastave in podobe svetnikov v emailu. — Broše, obeske in častna darila izdeluje in pošilja v zmernih cenah graver

Stanislav Mrkwicka Dunaj VII.

Zieglergasse 67.

Vzorci slav. društvom brezplačno

Vzorci slav. društvom brezplačno

Umetni zavod za slikanje na steklo
Maks Tušek : Ljubljana

Sv. Petra nasip št. 7

se priporoča preč. duhovščini in cerkvenim predstojnikom za izdelovanje slikanih cerkvenih oken, in vse v to stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Načrte in proračune na razpolago.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edina štaj. narodna steklarska trgovina
na debelo in na drobno

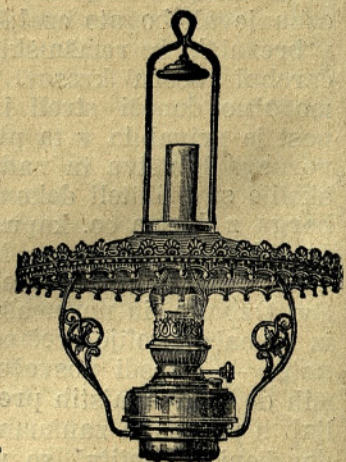
Franc Strupič : Celje

Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Pravzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.

Na solidnejša in točna postrežba.

Škodovati

Vam ne more ako pišete takoj po nove vzorce od ženskega ali moškega blaga, katere razpošilja proti vrnitvi franko narodna veletrgovska hiša

R. Stermecki, Celje.

Izborno vpeljeno

::: gostilno in mesarijo :::

v Brežicah

daje koncem t. l. v najem Anton Klaužer, hišni posestnik v Brežicah, kateri je oba obrta dolgo let izvrševal z najboljšim uspehom. V poštve ne pride samo stanovanje in obrtvališče, ampak tudi vsa, v obe stroki spadajoča, obilno preskrbljena oprava. Izključena ni tudi prodaja hiše in gospodarskega poslopja. Ponudbe se sprejemajo do 1. novembra t. l. Natančnejša pojasnila glede najemnine in glede vseh drugih podrobnosti zvejo se pri lastniku samem.

125

Anton Klaužer, krčmar in mesar v Brežicah.

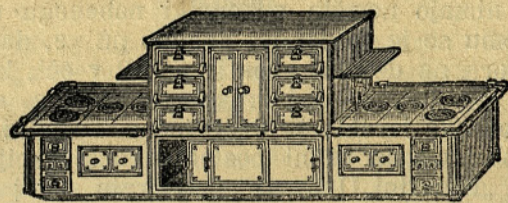
Olje

za razne stroje oddaja tiskarna sv. Cirilav Mariboru 100 kg po 25 K.

Tovarna za peči H. KOLOSEUS

Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Kolosens-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Slovenska trgovina

J. N. Šoštarč, Maribor

samo Glavni trg šte. 19

priporoča p. n. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega najnovejšega in najmodnejšega blaga iz samo prvih in najboljših tovarn.

z modnim in manufakturnim blagom ter krojaškimi potrebščinami - - -

Postrežba točna in stroga solidna. : : :

Robert Diehl, žganjarna, Celje

priporoča svojo doma žgano slivovko, tropinovec, vinsko žganje, brinjevec kakor tudi

štajerski konjak.